

XVII-asis Pilaitės poezijos pavasaris „PAVASARIO DELNUOSE UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir rašytojo Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms.

Normilas JURGAITIS: „Gyvenu Vilniuje, tiksliau, Pilaitėje. Mokausi Martyno Mažvydo progimnazijoje, trečioje klasėje. Lankau tautinius šokius, chorą, pianino pamokas. Rašyti prozą paskatino mama. Pirmą rašinį-eilėraštį parašiau būdamas maždaug septynerių metų. Kūryba – tai sunkus darbas, kuris, perduotas kitiems, virsta džiaugsmu“.

Dievo stebuklai

Ar jūs suprantate, kokius stebuklus Dievas daro? Jis juos daro kiekvieną dieną.

Pavyzdžiui, obelis. Ji duoda vaisių – obuolį. Esat matę jo sėklas? Jos labai mažytės – sulig nagu, ne didesnės. Sėkla pasodinama į žemę. Jeigu nieko netrūksta augimui, išauga naujas medis. Net kelis kartus didesnis už žmogų!

Arba kosmosas. Jame pilna planetų bei žvaigždžių. Jos tiesiog kybo ore. Dievas jas visas pakelia! Aš įsivaizduoju, kad kosmosas yra Dievo namas, o Saulė lyg lemputė apšviečia ir šildo.

Trieiliai

Viskas valdoma vaizduotės galia –

Ką sugalvoji,

Virsta realybe tikra.

***

Sniegas, sniegas...

Nesimato nė mažiausio augalėlio.

Gal mes jau danguj?

***

Visur prisnigo,

Sniegas ant žemės.

Net akis įskaudo!

***

Gluosni, ką sau galvoji?!

Jau vasaris, o tu dar nenumetei lapų!

Gal tave priskirti spygliuočiams?

***

Žiū, daigą išleido

Gražioji, nuostabioji

Žemė!

***

Rugiagėlė – tarsi spalva, nepaprasta
ir išskirtinė. O išsiskiria ne tik grožiu,
Bet ir kvepia ne kaip kitos.

***

Įsivaizduokit, kokios mažos

turi būti voverytės rankos,

kad tilptų į kankorėžį sėklai išimti!

***

Leidžias saulė į

Jūrą. Net gelbėjimo

Stotis jos neišgelbės.

***

Važiuoja mašina

Keliu, kaip užtrauktukas

Čiuožia savo takeliu.

***

Pienas su kukurūzais –

Skanu skanu. Miegas su

Pagalve – saldu saldu.